

Úvod pro celý web

Můj postoj je možné pochopit po přečtení následujícího textu z biblické knihy Daniel. Nezapomeňme však, že tento název má celá kniha a je nutné vnímat hebrejský význam nadpisu knihy Daniel – Bůh je můj soudce (obhájce), nevztahuje se tedy jen k člověku jménem Daniel.

6. kapitola knihy:

Darjaveš médský se ujal království ve věku šedesáti dvou let. Darjavešovi se zalíbilo ustanovit nad královstvím sto dvacet satrapů, aby byli po celém království. Nad nimi byli tři říšští vládcové, z nichž jedním byl Daniel. Těm podávali satrapové hlášení, aby se tím král nemusel obtěžovat. Daniel pak vynikal nad říšské vládce i satrapy, neboť v něm byl mimořádný duch. Král ho zamýšlel ustanovit nad celým královstvím. Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou záminku ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali. Proto si ti muži řekli: „Nenajdeme proti Danielovi žádnou záminku, ledaže bychom našli proti němu něco, co se týče zákona jeho Boha.“ Říšští vládcové a satrapové se shlukli ke králi a naléhali na něj: „Králi Darjaveši, navěky buď živ! Všichni královští vládcí, zemští správci a satrapové, královská rada a místodržitelé se uradili, abys královským výnosem potvrdil zákaz: Každý, kdo by se v údobí třiceti dnů obracel v modlitbě na kteréhokoli boha nebo člověka kromě na tebe, králi, ať je vhozen do lví jámy. Nyní, králi, vydej zákaz a podepiš přípis, který by podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů nesměl být změněn.“ Král Darjaveš tedy podepsal přípis a zákaz. Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horním pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve. Tu se ti muži shlukli a přistihli Daniela, jak se modlí a prosí svého Boha o milost. Hned šli ke králi a dovolávali se královského zákazu: „Zdali jsi nepodepsal zákaz, že každý člověk, který by se v údobí třiceti dnů modlil ke kterémukoli bohu nebo člověku kromě k tobě, králi, bude vhozen do lví jámy?“ Král odpověděl: „To slovo platí podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů.“ Na to králi řekli: „Daniel z judských přesídlenců, králi, na tebe a zákaz, který jsi podepsal, nedbá. Třikrát za den se modlí svou modlitbu.“ Když král slyšel takovou řeč, byl velmi znechucen. Usilovně přemýšlel, jak by Daniela vysvobodil. Namáhal se až do západu slunce, jak by ho vyprostil. Ti muži se však shlukli ke králi a naléhali na něj: „Věz, králi, podle zákona Médů a Peršanů žádný zákaz ani výnos, který král vydá, nesmí být změněn.“ Král tedy poručil, aby přivedli Daniela a vhodili ho do jámy, v níž byli lvi. Danielovi řekl: „Kéž tě tvůj Bůh, kterého stále uctíváš, vysvobodí.“ Donesli jeden kámen a položili jej na otvor jámy. Král jej zapečetil pečetním prstenem svým a pečetními prsteny svých hodnostářů, aby se v Danielově záležitosti nedalo nic změnit. Pak se král odebral do svého paláce a ulehl, aniž co pojedl. Nedopřál si žádné obveselení a spánek se mu vyhýbal. Jak se začalo rozednívat, hned za úsvitu, král vstal a chvatně odešel k jámě, kde byli lvi. Když přišel k jámě, zarmouceným hlasem zavolal na Daniela. Řekl Danielovi: „Danieli, služebníku Boha živého, dokázal tě Bůh, kterého stále uctíváš, zachránit před lvy?“ Tu Daniel promluvil ke králi: „Králi, navěky buď živ! Můj Bůh poslal svého anděla a zavřel ústa lvům, takže mi neublížili. Vždyť jsem byl před ním shledán čistý a ani proti tobě, králi, jsem se ničeho zlého nedopustil.“ Král tím byl velice potěšen a poručil, aby Daniela vytáhli z jámy. Daniel byl tedy z jámy vytažen a nebyla na něm shledána žádná úhona, protože věřil ve svého Boha. Král pak poručil, aby přivedli ty muže, kteří Daniela udali, a hodili je do lví jámy i s jejich syny a ženami. Ještě nedopadli na dno jámy, už se jich lvi zmocnili a rozdrtili jim všechny kosti. Tehdy král Darjaveš napsal všem lidem různých národností a jazyků, bydlícím po celé zemi: „Rozhojněň buď váš pokoj! Vydávám rozkaz, aby se v celé mé královské říši všichni třásli před Danielovým Bohem a obávali se ho, neboť on je Bůh živý a zůstává navěky, jeho království nebude zničeno a jeho vladařská moc bude až do konce.

Co čteme v tomto příběhu? Někteří lidé mají vliv na rozhodování krále a sledují své záměry. Jistý Daniel nejprve neví, že tyto záměry někdo vytváří. Král je dotlačen splnit tyto záměry. Daniel se

teprve poté dozvídá o rozhodnutí, které zasahuje do jeho života, A to dokonce do vztahu s Bohem na kterém mu velmi záleží. Nepodleh strachu z nesmyslného rozhodnutí, neboť věří, že bude-li Bůh chtít, je mocnější než lidská nařízení. Třebaže tu jistotu samozřejmě v první chvíli nemá, že přežije, prokazuje strach i odvahu: modlí se. Nemůže si nechat vzít to nejcennější – vztah se svým Bohem. A jak se ukazuje, dělá dobře. Podstatný je postoj krále, nemůže spát pro své rozhodnutí, záleží mu na Danielovi. Z příběhu se nedá vyčíst, že by Daniel byl hrdina, který nemá strach, nehraje si na neohrožitelného. Někdo se může ptát, proč nezavřel okna? Byl to aktivní postoj odporu proti nesmyslnému nařízení. Bylo mu určitě jasné, že se najdou donašeči. A protože znal vztahy vůči své osobě mohl předpokládat, že těmi donašeči, budou jeho kolegové. Nevyvolával však žádnou revoluci, jednal v duchu mírného odporu, aby nikdo nemohl proti němu najít nic zlého. Měl však potřebné informace, věděl proti čemu činí odpor a věděl, proč ten odpor není zlý vůči jeho Bohu ani vůči králi. Myslím, že já takových kvalit nedosahuji, jako tento Daniel, ovšem tuto knihu nevnímám jako něco, co patří do kategorie mýtus, neboť sám jsem ve svém životě dost s Bohem zažil. A proto jsem přesvědčen, že je nutné na sebe vztáhnout, ne život Danielův, ale nadpis celé té knihy: “Soudí (obhajuje) mě Bůh.“ Proto mé dopisy nezačínají útočně. Již první dopis (11. 10. 2020) pro exministra Romana Prymulu začínal slovy: „ Vážený pane ministře, druhý dopis, který jsem rozeslal ředitelům škol v České republice také začínal slovy: „ Vážený pane premiére a pane ministře Jane Hamáčku“. O život mi kvůli mému postoji nešlo, v prvním případě jsem však místo žádoucího cíle zaznamenal návštěvy ve svých mailových schránkách. Ve druhém dopise (31. 3. 21) dokonce popisují, jak jsem je poznal. Reakce po druhém dopise: antivirový program mě informoval o něčí snaze sledovat můj pohyb po internetu. Jsem však přesvědčen, že se nemám čeho bát, nebál se ani pan Ivan Semecký, bývalý ředitel školy ze Semil, i když byl odvolán ze své funkce pro neuposlechnutí mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ČR. Pan ředitel se stavěl na stranu dětí, já v obou svých dopisech také. Proto jsem musel doložit všechny materiály, které předkládám i zde. Proto jsem vyzval naše představitele, aby se vzepřeli nadnárodními tlaku a zveřejnili jednotlivé scénáře. Naši představitelé jsou spolu s námi na jedné lodi. Všichni dohromady jsme pod jedním tlakem. Nemá smysl jít svrhnout vládu. Přišla by jiná a zahraniční útlak naší země by pokračoval. A nejen u nás, proto rozšiřuji své působení i do zahraničí. Je třeba dodat, že první dopis má jen 8 stran, druhý včetně příloh má 49 stran. Jako první jsem odeslal jen mail exministrovi zdravotnictví ČR Adamovi Vojtěchovi (20. 9. 2020 – DEN PŘED JEHO REZIGNACÍ). Mám – li popsat své pocity, překonával jsem tehdy obavy, byly pryč až teprve po odeslání. Až když jsem ten krok udělal. Více je možné číst v konkrétních segmentech webu. Teď mohu dodat ve vztahu k uvedenému textu, že oba dopisy i tento web vznikaly s modlitbami, v nichž Daniel vynikal. Politika není můj smysl života. Pomoci druhým však je mým smyslem života. Já budu moc rád, když zveřejnění potřebných informací pomůže lidem nezničit život sobě ani druhým. Cíly obou mých dopisů bylo, aby politici veřejně promluvili o nadnárodním tlaku. Toho jsem se dosud nedočkal, proto poskytuji tyto materiály, abychom dokázali promluvit sami bez revoluce a krve. V textu jsou králova slova „rozhojněn buď váš pokoj.“ Toho nedocílíme násilím, ale ani podřízením se ve strachu. Proto je uvedený text inspirací, kde brát sílu k odvaze.

Mgr. Jiří Holý, teolog, autor webu

25. 4. 2021